

Simbegwire

Simbegwire

- Rukia Nantale
- Benjamin Mitchley
- Nahide Büşra Ertekin
- Turkish / French
- Level 5

Simbegwire annesi öldüğü zaman çok üzüldü. Simbegwire'in babası, kızıyla ilgilenmek için elinden gelenin en iyisini yaptı. Zamanla, Simbegwire'in annesi olmadan da mutlu olmayı öğrendiler. Her sabah oturdular ve önlerindeki gün hakkında konuştular. Her akşam, birlikte akşam yemeği hazırladılar. Bulaşıkları beraberce yıkadıktan sonra, Simbegwire'in babası ona ev ödevlerinde yardım etti.

...

Quand la mère de Simbegwire décéda, Simbegwire fut très triste. Son père essaya de son mieux de prendre soin de sa fille. Lentement, ils apprirent comment se sentir heureux de nouveau, sans la mère de Simbegwire. Chaque matin, ils s'assoient et discutaient de la journée à venir. Chaque soir, ils cuisinaient le souper ensemble. Après avoir lavé la vaisselle, le père de Simbegwire l'aidait avec ses devoirs.

Bir gün, Simbegwire'in babası normalden geç geldi eve. "Neredesin çocuğum?" diye seslendi. Simbegwire babasına koştu. Babasının bir kadının elini tuttuğunu görünce, olduğu yerde hareketsiz durdu. "Seni özel biriyle tanıştırmak istiyorum, çocuğum. Bu Anita" dedi babası gülümseyerek.

...

Un jour, le père de Simbegwire retourna chez eux plus tard que d'habitude. « Où es-tu mon enfant ? » il demanda. Simbegwire se précipita vers son père. Elle s'arrêta en chemin quand elle vit qu'il tenait la main d'une femme. « Je veux te présenter quelqu'un de spécial, mon enfant. Voici Anita, » il dit en souriant.

“Merhaba Simbegwire, baban bana senin hakkında çok şey anlattı,” dedi Anita. Ama gülümsemiyor veya Simbegwire’in elini tutmuyordu. Simbegwire’in babası mutlu ve heyecanlıydı. Üçünün birlikte yaşayacağını, ve hayatlarının nasıl güzel olacağını anlatıyordu. “Çocuğum, umarım ki Anita’yı annen olarak kabul edersin.” dedi babası.

...

« Bonjour Simbegwire, ton père m’a beaucoup parlé de toi, » dit Anita. Mais elle ne sourit pas et ne serra pas la main de la fille. Le père de Simbegwire était content et excité. Il dit que les trois vivraient ensemble et qu’ils auraient une bonne vie. « Mon enfant, j’espère que tu accepteras Anita comme ta mère, » il dit.

Simbegwire'in hayatı değişti Artık sabahları babası ile birlikte oturmak için zamanı yoktu. Anita ona o kadar fazla ev işleri veriyordu ki, akşamları ev ödevlerini yapmak için çok yorgun oluyordu. Yemekten sonra direk yatağına gidiyordu. Onun tek rahatı annesinin ona verdiği renkli battaniyesi idi. Simbegwire'in babası kızının mutsuz olduğunu fark etmiş görünmüyordu.

...

La vie de Simbegwire changea. Elle n'avait plus le temps de s'asseoir avec son père le matin. Anita lui donnait tellement de tâches ménagères qu'elle était trop fatiguée pour faire ses devoirs le soir. Elle allait directement se coucher après le souper. Son seul confort était la couverture colorée que sa mère lui avait faite. Le père de Simbegwire ne semblait pas remarquer que sa fille était malheureuse.

Birkaç ay sonra, Simbegwire'in babası onlara bir süreliğine evden uzaklaşacağını söyledi. "İşimden dolayı seyahat etmem lazım." dedi babası. "Ama biliyorum ki ikiniz birbirinizle ilgilenirsiniz." Simbegwire'in yüzü düştü fakat babası fark etmedi. Anita hiç bir şey söylemedi. O da mutlu değildi.

...

Après quelques mois, le père de Simbegwire annonça qu'il serait parti pour un certain temps. « Je dois voyager pour mon travail, » dit-il. « Mais je sais que vous allez vous occuper l'une de l'autre. » Le visage de Simbegwire s'allongea, mais son père ne remarqua pas. Anita ne dit rien. Elle n'était pas contente non plus.

Simbegwire için işler daha da kötüye gitti. Ev işlerini bitirmezse, veya şikayet ederse, Anita ona vuruyordu. Ve akşam yemeklerinde, kadın yemeğin çoğunu yerken, Simbegwire'a sadece birkaç lokma bırakıyordu. Her gece, Simbegwire uyumak için annesinin battaniyesine sarılıp kendi kendine ağlıyordu.

...

Les choses empirèrent pour Simbegwire. Si elle ne terminait pas ses tâches, ou si elle se plaignait, Anita la frappait. Et pendant le souper, la femme mangeait la plupart de la nourriture, laissant Simbegwire avec peu de restes. Chaque nuit Simbegwire s'endormait en pleurant, embrassant la couverture de sa mère.

Bir sabah, Simbegwire yataktan kalkmak için geç kaldı. “Seni tembel kız!” diye bağırdı Anita. Simbegwire’ı yatağın dışına çekti. Değerli battaniye bir çiviye takıldı, ve yırtılıp ikiye ayrıldı.

...

Un matin, Simbegwire se leva en retard. « Paresseuse ! » cria Anita. Elle tira Simbegwire de son lit. La couverture précieuse resta accrochée sur un clou et déchira en deux.

Simbegwire çok üzgündü. Evden kaçmaya karar verdi. Annesinin battaniyesinin parçalarını aldı, biraz yemek paketledi, ve evden ayrıldı. Babasının ayrıldığı yolu takip etti.

...

Simbegwire était très bouleversée. Elle décida de se sauver de chez elle. Elle prit les morceaux de couverture de sa mère, emporta de la nourriture et quitta la maison. Elle suivit le chemin que son père avait pris.

Akşam olduğu zaman, akarsuyun yanındaki uzun bir ağaca tırmandı, ve kendi için dalların arasında bir yatak yaptı. Uykuya dalarken şarkı söyledi: “Anne, aane, aane, beni bıraktın. Beni bıraktın ve bir daha hiç geri dönmedin. Babam artık beni sevmiyor. Anne, ne zaman geri dönüyorsun? Beni bıraktın.”

...

Quand le soir arriva, elle grimpa dans un arbre près d’un ruisseau et se fit un lit dans les branches. En s’endormant, elle chanta, « Maman, maman, maman, tu m’as quitté. Tu m’as quitté et tu n’es jamais retournée. Papa ne m’aime plus. Maman, quand reviens-tu ? Tu m’as quitté. »

Ertesi sabah, Simbegwire şarkıyı tekrar söyledi. Kadınlar, kıyafetlerini yıkamak için akarsuya geldiklerinde, uzun ağaçtan gelen hüzünlü şarkıyı duydular. Onlar, sadece rüzgarın yaprakları salladığını düşündüler, ve işlerine devam ettiler. Ama kadınlardan biri şarkıyı çok dikkatlice dinledi.

...

Le lendemain matin, Simbegwire chanta encore la chanson. Quand les femmes arrivèrent au ruisseau pour laver leur linge, elles entendirent la chanson triste qui venait du grand arbre. Elles pensaient que c'était seulement le bruissement des feuilles et continuèrent leur travail. Mais une des femmes écouta la chanson attentivement.

Bu kadın ağacın içine, yukarı doğru baktı. Kızı ve elindeki renkli battaniyeyi gördüğü zaman, bağırdı, “Simbegwire, erkek kardeşimin çocuğu!” Diğer kadın çamaşır yıkamayı bıraktı ve Simbegwire’a ağaçtan inmesine yardım etti. Halası küçük kızı kucakladı ve onu rahatlatmaya çalıştı.

...

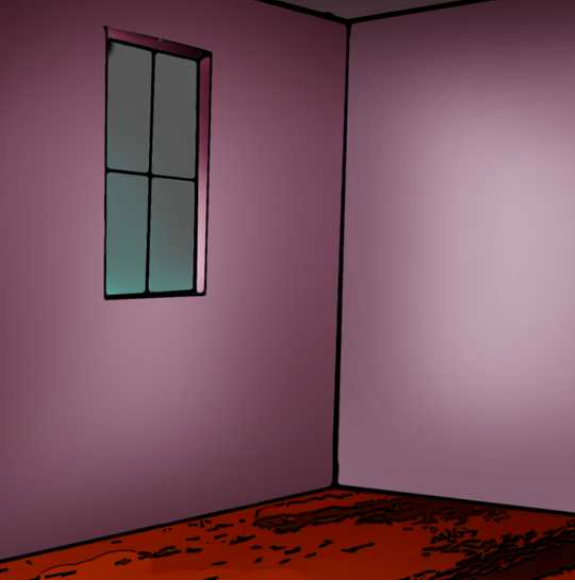
Cette femme jeta un coup d’œil dans l’arbre. Quand elle vit la fille et les morceaux de couverture colorés, elle cria, « Simbegwire, l’enfant de mon frère ! » Les autres femmes arrêterent de laver et aidèrent Simbegwire à descendre de l’arbre. Sa tante l’embrassa et essaya de la réconforter.

Simbegwire'in halası, çocuğu kendi evine götürdü. Simbegwire'a sıcak yemek verdi, ve onu, annesinin battaniyesiyle birlikte yatağa yatırdı. O gece, Simbegwire uykuya dalarken ağladı. Fakat bunlar rahatlamamanın göz yaşlarıydı. O biliyordu ki halası ona bakacaktı.

...

La tante de Simbegwire la mena chez elle. Elle donna à Simbegwire un repas chaud et la borda dans son lit avec la couverture de sa mère. Ce soir-là, Simbegwire s'endormit en pleurant. Mais ses larmes étaient des larmes de joie. Elle savait que sa tante prendrait soin d'elle.

Simbegwire'in babası eve döndüğü zaman, kızının odasını boş buldu. "Ne oldu Anita?" diye buruk bir yürekle sordu. Kadın, Simbegwire'in kaçtığını açıkladı. "Ben ondan bana saygı duymasını istedim." dedi "Ama belki çok serttim." Simbegwire'in babası evi terk etti ve akarsu yönünde ilerledi. Kız kardeşinin Simbegwire'ı görüp görmediğini öğrenmek için, kız kardeşinin köyüne kadar devam etti.

...

Quand le père de Simbegwire rentra chez lui, il trouva la chambre de sa fille vide. « Qu'est-ce qui est arrivé, Anita ? » il demanda, le cœur gros. La femme expliqua que Simbegwire s'était sauvée. « Je voulais qu'elle me respecte, » dit-elle. « Mais j'ai peut-être été trop sévère. » Le père de Simbegwire quitta la maison et se dirigea dans la direction du ruisseau. Il se rendit au village de sa sœur pour découvrir si elle avait vu Simbegwire.

Simbegwire babasını çok uzaktan gördüğünde, kuzenleriyle birlikte oynuyordu. Belki babası kızgın olabilir diye korktu, o yüzden saklanmak için evin içine koştu. Ama babası kızının yanına gitti ve dedi ki "Simbegwire, sen kendin için mükemmel bir anne buldun. Seni seven ve anlayan biri. Seninle gurur duyuyor ve seni seviyorum." Onlar, Simbegwire'ın istediği kadar halasında kalabileceği konusunda anlaştılar.

...

Simbegwire jouait avec ses cousins quand elle vit son père de loin. Elle avait peur qu'il soit peut-être fâché, alors elle se précipita à l'intérieur de la maison pour se cacher. Mais son père vint la voir et lui dit, « Simbegwire, tu t'es trouvé une mère parfaite. Une mère qui t'aime et te comprends. Je suis fier de toi et je t'aime. » Ils se mirent d'accord que Simbegwire resterais avec sa tante aussi longtemps qu'elle veuille.

Babası onu her gün ziyaret etti. Uzun zaman sonra, babası Anita ile birlikte geldi. Anita, Simbegwire'ın ellerine uzandı. "Çok üzgünüm ufaklık. Ben hatalıydım." diye ağladı. "Tekrar denememe izin verir misin?" Simbegwire babasına ve endişeli yüzüne baktı. Ardından, yavaşça ileriye doğru adım attı ve kollarını Anita'ya sardı.

...

Son père lui rendit visite à chaque jour. Finalement, il vint avec Anita. Elle tendit la main vers celle de Simbegwire. « Je suis tellement désolée, petite, j'ai eu torts, » elle cria. « Me laisseras-tu essayer de nouveau ? » Simbegwire examina son père et son regard inquiet. Puis elle fit lentement un pas en avant et mit ses bras autour d'Anita.

Bir sonraki hafta, Anita, Simbegwire'ı, halası ve kuzenleriyle birlikte eve yemeğe davet etti. Büyük bir ziyafetti! Anita Simbegwire'ın sevdiği tüm yiyecekleri hazırlamıştı, ve herkes doyana kadar yedi. Ardından, yetişkinler konuşurlarken, çocuklar oyun oynadılar. Simbegwire mutlu ve cesur hissetti. Yakın, çok yakın bir zamanda babası ve üvey annesi ile birlikte yaşamak için eve geri dönmeye karar verdi.

...

La semaine suivante, Anita invita Simbegwire, ainsi que ses cousins et sa tante, chez elle pour un repas. Quel festin ! Anita prépara tous les plats favoris de Simbegwire et tous mangèrent jusqu'à temps qu'ils soient pleins. Ensuite, les enfants jouèrent tandis que les adultes parlaient. Simbegwire se sentait contente et courageuse. Elle décida que bientôt, très bientôt, elle retournerait chez elle pour vivre avec son père et sa belle-mère.

Storybooks Canada

storybookscanada.ca

Simbegwire

Simbegwire

Written by: Rukia Nantale

Illustrated by: Benjamin Mitchley

Translated by: (tr) Nahide Büşra Ertekin, (fr) Alexandra Danahy

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 3.0 International License](http://creativecommons.org/licenses/by/3.0/).